

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/472/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217484
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Sopková Maximová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7612217484.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a sudcov JUDr. Jarmily Čabaiovej a JUDr. Zuzany Matyiovej vo veci žalobkyne: S., s. r. o. so sídlom v C., Pribinova XX, IČO: 35 807 598, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o. so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: K. republika - Z. spravodlivosti SR, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves z 20. augusta 2014 č. k. 11C/127/2012-129 v spojení s dopĺňacím rozsudkom z 29. júla 2015 č. k. 11C/127/2012-185

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobkyňa n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobný návrh žalobkyne, ako aj návrh na prerušenie konania. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Dopĺňacím rozsudkom prvostupňový súd dodatočne rozhodol o trovách konania tak, že žalobkyni ich náhradu nepriznal. Ostatné výroky rozsudku zostali nezmenené.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala od žalovanej náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených pred Okresným súdom Spišská Nová Ves, v ktorých žalobkyňa vystupovala ako oprávnená. K nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že súd v exekučných konaniach zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené P. RS), rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP), rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP), alebo rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE), čím reálne ohrozil jej legitímne očakávania na efektívne a účinné vymoženie jej pohľadávky a vystavil jej oprávnené záujmy riziku insolventie a zániku povinného, i zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, čo ovplyvnilo jej ďalšie podnikateľské postupy a spôsobilo neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohla prijať. Žalobkyňa v žalobách označených ako P. RS namietala, že súd v rozpore so zásadou legality zakotvenou v čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky realizoval úplný judiciálny proces spočívajúci v preskúmaní zákonnosti exekučných titulov, t.j. opätovnom posudzovaní jej práva na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup. Žalovaná na jej písomné žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v uvedených spojených veciach zmysle § 15 zák. č. 514/2003 Z.z. pozitívne nereagovala.

Uznesením z 9. októbra 2012, č. k. 11C/127/2012-7, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. októbra 2012, súd prvého stupňa, s poukazom na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., spojil na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobkyne pod sp. zn. 11C/127/2012, 11C/130/2012, 11C/158/2012, 11C/165/2012, 11C/173/2012, 11C/180/2012, 11C/191/2012, 11C/198/2012, 11C/200/2012, 11C/209/2012, 11C/219/2012, 11C/237/2012, 11C/248/2012, 11C/264/2012, 11C/268/2012, 11C/271/2012, 11C/291/2012, 11C/307/2012 a 11C/328/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 11C/127/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (P. RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej, postavil sa do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil tak zásadu legality. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku vecí rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka vecí právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil spravidla vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu. V tomto prípade išlo o žaloby 11C/158/2012, 11C/191/2012, 11C/200/2012, 11C/219/2012, 11C/237/2012 a 11C/248/2012.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 2.7.2009, 23.9.2009, 13.11.2009, 25.2.2010 a v dňoch 30.8.2010, 23.11.2010 a 25.5.2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- Eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- Eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Išlo o žaloby 11C/198/2012, 11C/268/2012, 11C/271/2012 a 11C/291/2012

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- Eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy, aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné priet'ahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený priet'ahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- Eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Žalobami označenými žalobcom ako NP boli 11C/127/2012, 11C/130/2012, 11C/209/2012, 11C/264/2012 a 11C/328/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. Jednalo sa o žaloby 11C/165/2012, 11C/173/2012, 11C/180/2012 a 11C/307/2012. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými priet'ahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- Eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné priet'ahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený priet'ahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu sp. zn. 1Er/422/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/127/2012) súd zistil, že 24. júna 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému L. D. pre vymoženie 804,920 Eur s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. SR 13856/08 z 13. mája 2009. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená súdu 24. júla 2009. Následne, keďže podkladom pre rozhodnutie bola úverová zmluva, súd vyzval oprávneného na jej predloženie, pričom predloženie aj urgoval. Po jej predložení, uznesením z 21. apríla 2010 sp. zn. 1Er/422/2009-15 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietnutá čo do časti istiny, úrokov z omeškania a trov právneho zastúpenia v exekúcii a v ten istý deň bolo vo zvyšku vydané poverenie. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, pričom odvolací súd uznesením z 9. marca 2011, odvolacie konanie z dôvodu späťvzatia odvolania zastavil.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu sp. zn. 1Er/10/09 (pripojeného k sp. zn. 11C/130/2012) súd zistil, že 20. decembra 2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému G. D. pre vymoženie 284,14 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 5. septembra 2008, sp. zn. SR 08592/08. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie bola v uvedenej veci doručená tamojšiemu súdu 9. januára 2009 a 13. januára 2009 bolo vo veci vydané poverenie.

Z uznesenia tamojšieho súdu zo 7. septembra 2011, sp. zn. 1Er/562/2011-10 (pripojeného k sp. zn. 11C/158/2012) súd zistil, že bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola na súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému C. S. pre vymoženie 1.048,87 Eur s príslušenstvom a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo 6. apríla 2011, sp. zn. SR 1822/11. Uznesením z 3. októbra 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 14. októbra 2011, bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu 1Er106/2007 (pripojeného k sp. zn. 11C/165/2012) bolo zistené, že 16. marca 2007 súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora Ing. Bc. Radoslava Kešeľáka, Exekútorový úrad Sp. Nová Ves, na vykonanie exekúcie proti povinnému Z.P., pre vymoženie 339,71 Eur (10.234,- Sk) s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo 6. novembra 2006, sp. zn. SR 5485/06. Následne 6. októbra 2010 požiadal oprávnený tamojší súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 20. októbra 2010 súd zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu a 9. novembra 2010 požiadal oprávneného o predloženie úverovej zmluvy a všeobecných obchodných podmienok poskytnutia úveru, keďže tieto boli podkladom pre vydanie exekučného titulu. Po ich predložení uznesením z 18. mája 2011, sp. zn. 1Er/106/2007-21 súd žiadosti o zmenu súdneho exekútora vyhovel.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu sp. zn. 1Er/71/2005 (pripojeného k sp. zn. 11C/173/2012) súd zistil, že 24. marca 2005 súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala, Exekútorový úrad Košice, na vykonanie exekúcie proti povinnému K. E., pre vymoženie 645,29 Eur (19.440,- Sk) s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu - Notárskej zápisnice N 4410/2004, NZ 80470/2004 zo 6. novembra 2004. Listom z 18. novembra 2010 doručeného súdu 22. novembra 2010, požiadal oprávnený súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Tamojší súd 1. decembra 2010 zaslal uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor svoje vyjadrenie a vyčíslenie trov exekúcie predložil súdu 19. januára 2011. Uznesením zo 14. februára 2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a zmenu súdneho exekútora zamietol. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Krajský súd v Košiciach uznesením z 30. septembra 2011, sp. zn. 6CoE/65/2011-33, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21. februára 2012, potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa a odmietol odvolanie čo do výroku o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu sp. zn. 1Er/1331/2002 (pripojeného k sp. zn. 11C/180/2012) bolo zistené, že 27. augusta 2002 súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora JUDr. Vladimíra Rudla, Exekútorový úrad Ružomberok, na vykonanie exekúcie proti povinnému Štefanovi Novákovi, pre vymoženie 104,56 Eur (3.150,- Sk) s príslušenstvom, a to na podklade exekučného titulu - Platobného rozkazu tamojšieho súdu z 10. decembra 2001, sp. zn. 1Rob/915/2001. Listom z 8. októbra 2009, doručeného súdu 15. októbra 2009, požiadal oprávnený súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Tamojší súd 13. novembra 2009 zaslal uvedenú žiadosť poverenému zastupujúcemu súdnemu exekútorovi JUDr. Ladislavovi Mikeskovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Následne túto žiadosť urgoval, pričom zastupujúci súdny exekútor súdu oznámil, že exekúcia skončila vymožením pohľadávky a dňa 28.5.2003 bolo súdu vrátené poverenie. Súd preto vyzval oprávneného na zaslanie vyjadrenia, či za takejto situácie na návrhu na zmenu exekútora trvá. Tento na návrhu zotrval, preto súd uznesením zo 17. augusta 2010, sp. zn. 1Er/1331/2002-31, ktoré nadobudlo právoplatnosť 25. augusta 2010, návrh na zmenu súdneho exekútora zamietol.

Z uznesenia tamojšieho súdu z 2. augusta 2010, sp. zn. 1Er/408/2009-17 (pripojeného k sp. zn. 11C/191/2012) súd zistil, že bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorá bola na súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z.P., pre vymoženie 187,37 Eur s príslušenstvom, na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 11. mája 2009, sp. zn.

SR 177/09. Rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním oprávneného, avšak Krajský súd v Košiciach z dôvodu späťvzatia odvolania odvolacie konanie zastavil. Uznesením zo 6. apríla 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 11. apríla 2011, bolo exekučné konanie zastavené.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu 1Er/521/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/198/2012) súd zistil, že 18. júla 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému B. F. pre vymoženie 147,76 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 12. mája 2009, sp. zn. SR 13049/08. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená súdu 26. augusta 2009. Následne výzvou z 27. augusta 2009 súd požiadal oprávneného o predloženie zmluvy o úvere, pretože táto bola podkladom pre vydanie exekučného titulu. Výzva bola urgovaná 9. novembra 2009, pričom podklady potrebné pre rozhodnutie súdu mu boli doložené až 21. decembra 2009. Uznesením z 2. augusta 2010 bola žiadosť súdneho exekútora zamietnutá. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a Krajský súd v Košiciach uznesením z 21. januára 2011, sp. zn. 14CoE/140/2010-36 predmetné uznesenie zrušil. Dňa 14. júla 2011 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietnutá čo do úrokov na zákonnú výšku a dňa 8. septembra 2011 bola exekúcia v tejto časti zastavená. Vo zvyšku bolo 8. septembra 2011 vydané poverenie.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu 1Er/115/10 (pripojeného k sp. zn. 11C/200/2012) súd zistil, že 1. februára 2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. M. pre vymoženie 1.288,68 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 24. novembra 2009, sp. zn. SR 19448/09. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená súdu 19. februára 2010. Uznesením z 28. júla 2010, sp. zn. 1Er/115/2010-10 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, avšak Krajský súd v Košiciach uznesením z 29. novembra 2010, sp. zn. 5CoE/49/2010-25 rozhodnutie exekučného súdu potvrdil. Exekučné konanie bolo uznesením z 1. februára 2011 zastavené.

Z exekučného spisu tunajšieho súdu 1Er/551/11 (pripojeného k sp. zn. 11C/209/2012) súd zistil, že 3. júna 2011 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému T. E. pre vymoženie 787,27 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo 4. mája 2011, sp. zn. SR 02921/11. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola v uvedenej veci doručená súdu 15. augusta 2011 a 7. septembra 2011 bolo vo veci vydané poverenie.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu 1Er/568/10 (pripojeného k sp. zn. 11C/219/2012) súd zistil, že 16. júla 2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému S. C. pre vymoženie 1.230,81 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 26. novembra 2009, sp. zn. SR 20407/09. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 30. augusta 2010. Uznesením z 8. septembra 2010, sp. zn. 1Er/568/2011-10 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, avšak Krajský súd v Košiciach odvolacie konanie z dôvodu späťvzatia odvolania zastavil. Exekučné konanie bolo následne uznesením zo 6. apríla 2011 zastavené.

Z uznesenia tamojšieho súdu z 29. marca 2010, sp. zn. 1Er/865/2009-10 (pripojeného k sp. zn. 11C/237/2012) súd zistil, že bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, podaná na súde na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. X. pre vymoženie 2.567,08 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 24. augusta 2009, sp. zn. SR 5423/09. Uznesením z 23. júna 2010, ktoré nadobudlo právoplatnosť 29. júna 2010, bolo exekučné konanie zastavené.

Z uznesenia tamojšieho súdu z 19. septembra 2011, sp. zn. 1Er/487/2011-12 (pripojeného k sp. zn. 11C/248/2012) súd zistil, že súd čiastočne zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to v časti istiny a úrokov z omeškania nad

zákonnú výšku. Žiadosť súdneho exekútora bola na súde podaná na základe návrhu na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému A.B. pre vymoženie 1.093,84 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 3. júna 2009, sp. zn. SR 4390/09. Uznesením z 27. októbra 2011, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. novembra 2011, bolo exekučné konanie v zamietnutej časti zastavené.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu 1Er/71/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/264/2012) súd zistil, že 7. decembra 2008 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému M. C. pre vymoženie 177,26 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 8. septembra 2008, sp. zn. SR 07337/08. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 9. januára 2009 a 13. januára 2009 bolo vo veci vydané poverenie.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu 1Er/761/09 (pripojeného k sp. zn. 11C/268/2012) súd zistil, že 30. septembra 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému A. C. pre vymoženie 581,53 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 23. júna 2009, sp. zn. SR 06564/09. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 28. októbra 2009. Keďže podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola úverová zmluva, súd vyzval 2. novembra 2009 oprávneného na jej predloženie. Tento na výzvu pozitívne nereagoval, preto uznesením z 2. februára 2010, sp. zn. 1Er/761/2009-9, bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, avšak Krajský súd v Košiciach uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil. Exekučné konanie bolo následne uznesením z 27. júla 2010 zastavené.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu 1Er/667/10 (pripojeného k sp. zn. 11C/271/2012) súd zistil, že 26. júla 2010 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému C. S. pre vymoženie 480,30 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu z 26. augusta 2009, sp. zn. SR 12682/09. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 7. októbra 2010. Uznesením z 13. októbra 2010, sp. zn. 1Er/667/2010-11 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, avšak Krajský súd v Košiciach odvolacie konanie z dôvodu späťvzatia odvolania zastavil. Exekučné konanie bolo následne uznesením z 23. mája 2011 zastavené.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu 1Er/981/09 (pripojeného k sp. zn. 11C/291/2012) súd zistil, že 30. novembra 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému B. A. pre vymoženie 1837,92 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo 7. októbra 2009, sp. zn. SR 13526/09. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 28. decembra 2009. Keďže podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola úverová zmluva, súd vyzval 12. januára 2010 oprávneného na jej predloženie. Tento na výzvu pozitívne nereagoval, preto uznesením z 23. februára 2010, sp. zn. 1Er/981/2009-8, bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie oprávnený, avšak Krajský súd v Košiciach uznesenie potvrdil. Exekučné konanie bolo následne uznesením z 19. augusta 2011 zastavené.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu sp. zn. 1Er/551/2005 (pripojeného k sp. zn. 11C/307/2012) súd zistil, že 9. marca 2006 súd poveril na základe žiadosti súdneho exekútora Ing. Bc. Karola Mihala, Exekútorový úrad Košice, na vykonanie exekúcie proti povinnému A. Q. pre vymoženie 225,72 Eur (6.800,- Sk) s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - Notárskej zápisnice N 3751/2005, NZ 34330/2005 z 24. júla 2005. Listom z 18. novembra 2010 doručeného súdu 22. novembra 2010, požiadal oprávnený súd o zmenu súdneho exekútora a oznámil meno a sídlo nového exekútora - JUDr. Rudolfa Krutého. Tamojší súd zaslal 1. decembra 2010 uvedenú žiadosť poverenému súdnemu exekútorovi na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov exekúcie a zaslanie exekučného spisu. Pôvodný súdny exekútor svoje vyjadrenie a vyčíslenie trov exekúcie predložil súdu 16. decembra 2010. Uznesením zo 14. februára 2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, zastavil ju a zmenu súdneho exekútora zamietol. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie oprávnený. Krajský súd v Košiciach uznesením

z 28. novembra 2011, sp. zn. 4CoE/79/2011-37, ktoré nadobudlo právoplatnosť 7. marca 2012, potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa a odmietol odvolanie čo do výroku o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora.

Z exekučného spisu tamojšieho súdu sp. zn. 1Er/287/2009 (pripojeného k sp. zn. 11C/328/2012) súd zistil, že 27. apríla 2009 pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým bola spísaná zápisnica, obsahujúca návrh na vykonanie exekúcie oprávneného proti povinnému Z. M. pre vymoženie 751,49 Eur s príslušenstvom na podklade exekučného titulu - rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zo 16. decembra 2008, sp. zn. SR 12736/08. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola doručená súdu 25. mája 2009. Následne, keďže podkladom pre rozhodnutia bola úverová zmluva, súd vyzval 28. mája 2009 oprávneného na jej predloženie, pričom predloženie následne urgoval. Po jej predložení, uznesením z 21. apríla 2010, sp. zn. 1Er/287/2009-15 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia čiastočne zamietnutá čo do časti istiny, úrokov z omeškania a trov právneho zastúpenia v exekúcii a v ten istý deň bolo vo zvyšku vydané poverenie. Oprávnený podal proti tomuto uzneseniu odvolanie, pričom odvolací súd uznesením z 25. februára 2011, odvolacie konanie z dôvodu späťvzatia odvolania zastavil.

Podaním zo 7. februára 2014 a 14. augusta 2014 žalobca opätovne podal návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti žalobcu. Uviedol, že s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach o tom, že sudcovia tamojšieho súdu nie sú z prejednávania veci vylúčení, nesúhlasí. K návrhu žalobca pripojil kópiu Sťažnosti na porušovanie základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ako aj základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorá sa týka rozhodnutia uvedeného Krajského súdu v Košiciach. Súd prvého stupňa poukázal na to, že rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach z 22. októbra 2012, sp. zn. 2NcC/51/2012 - 13 o námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom, je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho, ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Z uvedených dôvodov súd návrh žalobcu na prerušenie konania v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. opätovne zamietol.

Súd ďalej uviedol, že žalovaná uplatnila námietku premlčania uplatneného nároku. Súd dospel k záveru, že k premlčaniu žalobcom uplatneného nároku nedošlo a teda žalobný návrh bol podaný v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 11C/158/2012, 11C/191/2012, 11C/200/2012, 11C/219/2012, 11C/237/2012 a 11C/248/2012, (P. RS) žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 11C/198/2012, 11C/268/2012, 11C/271/2012 a 11C/291/2012 (N.ZP) v nerozhodnutí o jeho žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie resp. jeho zamietnutí v zákonnej 15-dňovej lehote. V daných veciach 3-ročná premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnenému zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa žalobca mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadostí súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam súd zistil, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tamojším súdom ako súdom exekučným v priebehu roku 2010 a 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnenému zástupcovi oprávneného. Žalobné návrhy boli žalobcom na súde podané 27. septembra 2012 t.j. vo všetkých uvedených veciach v rámci plynutia 3-ročnej premlčacej doby. V konaní sp. zn. 11C/165/2012, 11C/173/2012, 11C/180/2012 a 11C/307/2012, v ktorých žalobca namietal neskoré rozhodnutie o jeho návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi, ktoré mu bolo vo všetkých prípadoch doručované v roku 2010 a 2011, a teda aj v tomto prípade žalobný návrh bol podaný včas. V konaní pôvodne vedenom pod sp. zn. 11C/127/2012, 11C/130/2012, 11C/209/2012, 11C/264/2012 a 11C/328/2012 žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote. V týchto konaniach, konkrétne v spise 11C/127/2012 bolo poverenie i uznesenie doručované v roku 2010, v spise 11C/209/2012 v roku 2011 a v spise 11C/328/2012 taktiež v roku 2010, preto premlčacia doba mohla začať plynúť až momentom doručenia uznesení resp. poverení právnenému zástupcovi oprávneného resp. poverenému súdnemu exekútorovi, pretože z uvedených písomností sa

mohol oprávnený tieto skutočnosti dozvedieť. Nárok žalobcu v tomto prípade rovnako premlčaný nie je. Premlčanie možno konštatovať v spise 1Er/10/2009 (11C/130/2012), pretože tu bolo vydané poverenie 13. januára 2009 a v spise 1Er/7/2009 (11C/264/2012), kde poverenie bolo vydané 13. januára 2009. Predmetné uznesenie bolo doručené súdnemu exekútorovi v prvom i v druhom prípade 2. februára 2009 a prostredníctvom neho sa o jeho vydaní mohol dozvedieť i oprávnený. Lehota na podanie žaloby po troch rokoch od doručenia t.j. 3. februára 2012, teda ešte pred podaním žaloby, uplynula 27. septembra 2012.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a po právnom posúdení veci podľa § 3 ods. 1, 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, § 19 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c) a d), § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti, § 45 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 11C/158/2012, 11C/191/2012, 11C/200/2012, 11C/219/2012, 11C/237/2012 a 11C/248/2012, žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (P. RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v celom rozsahu zamietnuté, v konaní 1Er/487/2011 (11C/248/2012) čiastočne. V uvedených veciach boli exekučným titulom rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukázal napr. na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania preto nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Ďalej súd dôvodí, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, nemôže založiť prekážku *res iudicata* z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku, a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. Súdu je známe, že tamojším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmeniek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tamojším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmavať exekučný titul, súd uviedol, že nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, súd zistil, že ani jedno rozhodnutie tamojšieho súdu, ako súdu exekučného, o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v niektorých týchto exekučných konaniach

využil svoje právo na podanie riadnych resp. mimoriadnych opravných prostriedkov. Odvolanie bolo žalobcom ako oprávneným podané v konaní sp. zn. 1Er/408/2009 (11C/191/2012) a v konaní 1Er/568/2010 (11C/219/2012), kde bolo odvolacie konanie pre späťvzatie odvolania zastavené, v konaní 1Er/115/2010 (11C/200/2012, kde odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bola zamietnutá žiadosť o udelenie poverenia na výkon exekúcie, potvrdil).

Skutočnosť, že tamojší súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NZP), žalobca uviedol ako dôvod náhrady škody a nemajetkovej ujmy v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. č. 11C/198/2012, 11C/268/2012, 11C/271/2012 a 11C/291/2012. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam mal súd za preukázané, že vo všetkých týchto prípadoch bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá, v konaní 1Er/521/2009 (11C/198/2011) to bolo len čiastočne. V týchto exekučných konaniach, kde žalobca namietal neskoré rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, však súdom po podaní žiadosti o udelenie poverenia boli žiadané správy resp. podklady (úverová zmluva a všeobecné podmienky poskytnutia úveru), ktorých posúdenie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora t.j. pre posúdenie, či v danej veci je možné vydať poverenie na vykonanie exekúcie alebo žiadosť súdneho exekútora má byť zamietnutá. Okrem toho súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie, teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo v týchto prípadoch. V súvislosti s tým súd poukázal na skutočnosť, že aj v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu, a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. Navyše, v každom prípade, kde bolo žalobcom proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia podané odvolanie, bolo uznesenie súdu prvého stupňa odvolacím súdom potvrdené resp. odvolacie konanie bolo z dôvodu späťvzatie odvolania zastavené, s výnimkou konania 1Er/521/2009 (11C/198/2011).

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu, pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tamojšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, súd považoval za potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach, teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tamojšom súde 30. augusta 2010, 23. novembra 2010 a 25. mája 2011. Na uvedené súd uviedol, že podľa oboznámených Spr č. 22/2010, č. 34/2010 a č. 12/2011 a odpovedí na sťažnosti žalobcu na prieťahy v konaní, tieto boli vyhodnotené v celom rozsahu ako neopodstatnené. V konaní teda bolo preukázané, že pri vybavovaní sťažností žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tamojším súdom neboli zo strany vedenia súdu konštatované prieťahy v konaní. V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukázal na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tamojší súd teda nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tamojšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, mal súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pôvodne pod sp. zn. 11C/127/2012, 11C/130/2012, 11C/209/2012, 11C/264/2012 a 11C/328/2012, žalobca v týchto veciach namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP). Z oboznámených exekučných spisov mal súd preukázané, že v konaní sp. zn. 1Er/422/2009 (11C/127/2012) a v konaní 1Er/287/2009 (11C/328/2012), boli po doručení žiadostí súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie súdu, keďže exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského

súdu, zo strany súdu žiadané podklady potrebné pre rozhodnutie, úverová zmluva a všeobecné podmienky poskytnutia úveru. Po ich doručení boli vo veciach vydané poverenia. Čo sa týka konania 1Er/10/2009 (11C/130/2012) tu žiadosť o udelenie poverenia napadla na súd 9. januára 2009 a už 13. januára 2009 bolo vo veci vydané poverenie a v konaní 1Er/7/2009 (11C/264/2012) žiadosť napadla na súd 9. januára 2009 a 13. januára 2009 bolo vo veci vydané poverenie. Súd zároveň konštatoval, že v týchto konaniach došlo k premlčaniu nároku, ako je to odôvodnené vyššie. V konaní 1Er/551/2011 (11C/209/2012) žiadosť súdu napadla 15. augusta 2011 a keďže exekučným titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu, po jeho preštudovaní spolu s ostatnými podkladmi potrebnými pre rozhodnutie (úverová zmluva a všeob. podmienky poskytnutia úveru) bolo vo veci 7. septembra 2011 vydané poverenie.

V súvislosti s týmito konaniami, súd opätovne poukázal na skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde sa súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu, musel zaoberať aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS. V týchto exekučných konaniach bolo postupované plynulo, bez zbytočných prietahov, podľa toho ako si svoje povinnosti na predloženie požadovaných dokladov plnil oprávnený.

Vo veciach pôvodne vedených pod sp. zn. 11C/165/2012, 11C/173/2012, 11C/180/2012 a 11C/307/2012 malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase, t.j. do 30-tich dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE). Z oboznámených exekučných spisov ku každému z konaní bolo zistené, že po podaní návrhu na zmenu exekútora bola exekučným súdom zaslaná pôvodnému exekútorovi žiadosť na vyjadrenie spolu so žiadosťou o vyčíslenie trov a predloženie exekučného spisu. Ihneď po predložení vyjadrenia, exekučného spisu a vyčíslení dovtedy vzniknutých trov exekúcie, boli exekučným súdom vydané uznesenia, a to v konaní 1Er/71/2005 (11C/173/2012) a v konaní 1Er/551/2005 (11C/307/2012), ktorými súd vyhlásil exekúciu za nepripustnú a zastavil ju a zmenu súdneho exekútora zamietol. Proti uvedeným uzneseniam podal odvolanie oprávnený, Krajský súd v Košiciach však v oboch prípadoch potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa a odmietol odvolanie čo do výroku o zamietnutí návrhu na zmenu exekútora. V konaní 1Er/106/2007 (11C/165/2012) bolo žiadosť o zmenu súdneho exekútora vyhovieť a v konaní 1Er/1331/2002 (11C/180/2012) bol návrh na zmenu súdneho exekútora zamietnutý, pretože už pred jeho podaním exekúcia skončila vymožením pohľadávky. V každom z vyššie uvedených prípadov bola teda potrebná súčinnosť pôvodne povereného súdneho exekútora a súd mohol vo veci rozhodnúť až po doložení požadovaných dokladov. Zároveň súd poukázal na ust. § 44 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony v rámci exekučného konania až do právoplatnosti rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora, teda v súvislosti s nerozhodnutím v lehote tak nemohlo dôjsť k vzniku škody. Rozhodnutie súdu je výsledkom štúdia spisového materiálu, právnych predpisov, aplikácie právnych noriem na ten ktorý prípad, na čo je potrebný určitý čas; vzhľadom na skutočne veľký počet exekučných konaní s obdobným skutkovým základom toto rozhodnutie bolo vydané v primeranej lehote. Okrem toho súd poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02, v zmysle ktorej prietaha sa posudzujú podľa jednotlivých okolností prípadu a nedodržanie lehoty sa nepovažuje automaticky za zbytočný prietah, ktorý by mal spôsobilosť porušiť právo účastníka na včasné prejednanie a rozhodnutie veci.

Žalobca 24. februára 2014 v konaní vedenom tamojším súdom pod sp. zn. 9C/112/2012 predložil súdu znalecký posudok č. 1/2014 zo 17. januára 2014, ktorý bol vypracovaný Znaleckým ústavom Ekonomickou univerzitou v Bratislave s tým, že týmto znaleckým posudkom bola stanovená majetková škoda, ktorá mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v exekučných veciach. Žalobca poukázal na to, že v súlade so zásadou hospodárnosti predkladá jeden originál znaleckého posudku, na ktorý bude v ostatných konaniach vedených tamojším súdom, odkazovať. Z predloženého znaleckého posudku bolo zistené, že žalobcom bola ako zadávateľom znaleckému ústavu zadaná úloha určiť výšku majetkovej škody, ktorá bola spôsobená nesprávnym úradným postupom a nezákonnými rozhodnutiami okresných súdov SR v exekučných konaniach, a to najmä v súvislosti s poručením zákonných lehôt, nečinnosťou, či zbytočnými prietahmi v exekučných

konaniach pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, alebo pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. Znalecký ústav na základe vykonanej analýzy mzdových nákladov, nákladov na poštovné, telekomunikačné služby, tlač a úpravu informačného systému realizoval výpočet majetkovej ujmy vzniknutej žalobcami, pričom túto diferencoval podľa jednotlivých typov žalôb nasledovne: Žaloby NZP a NP - mzdové náklady 4,15 Eur, náklady na tlač 5,31 Eur, náklady na úpravu informačného systému 13,86 Eur, poštovné 3,01 Eur, náklady na telekomunikačné služby 4,43 Eur, t.j. spolu 30,76 Eur. Žaloby ZE - mzdové náklady 5,07 Eur, náklady na tlač 5,31 Eur, náklady na úpravu informačného systému 13,86 Eur, poštovné 3,01 Eur, náklady na telekomunikačné služby 4,43 Eur, t.j. spolu 31,68 Eur. Pokiaľ sa týka uplatnenej majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, žalobcom bol predložený listinný dôkaz, citovaný znalecký posudok č. 1/2014, týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom. Z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný prvý z predpokladov priznania náhrady škody, a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v exekučných veciach, súd už z dôvodu hospodárnosti konania nevykonal ďalšie dokazovanie na preukázanie škody a nemajetkovej ujmy, ktorú si žalobca v konaní uplatnil. Súd preto pre nepreukázanie existencie podmienok priznania náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. V konaní žalovaná bola úspešná, táto však v zákonom stanovenej lehote trovy konania nevyčíslila a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplynuli a žalobkyňa bola v danom prípade neúspešná. Preto rozhodol tak, že náhradu trov konania žalovanej a žalobkyňi nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalobkyňa z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 písm. f), g), h), § 205 ods. 2 písm. c), f) a navrhla odvolaciemu súdu zrušiť rozsudok a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkla súdu prvého stupňa, že vec prejednal v neprítomnosti účastníkov z dôvodu, že sa žalobkyňa bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavila, ale na takýto postup neboli splnené podmienky podľa § 101 ods. 2 O.s.p. Podľa názoru odvolateľky vo veci rozhodoval sudca, ktorého vylúčenie žalobkyňa navrhla, teda táto skutočnosť vyvoláva objektívne pochybnosti o nedostatku nestrannosti sudcov okresného súdu, napriek rozhodnutiu krajského súdu o tom, že sudca prejednávajúci danú vec nie je vylúčený. V tej súvislosti poukázal na iné rozhodnutie Krajského súdu v Trnave, ktorý vylúčil všetkých sudcov Okresného súdu Dunajská Streda (rozhodnutie zo dňa 17.10.2012 sp. zn. 11NcC/46/2012-24). Takýto postup súdu je v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu SR a EŠLP. Postup súdu prvého stupňa porušil aj jej základné právo na kontradiktórny súdny proces, keď súd vo veci neuskutočnil ústne pojednávanie za prítomnosti účastníkov konania. Žalobkyňa ako strana konania nebola pred vynesením rozsudku oboznámená so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemala možnosť vyjadriť sa. Nemala sa možnosť vyjadriť ani k dôkazom a tvrdeniam, nebola oboznámená s ich obsahom a nemala možnosť navrhnuť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci navyše nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V prípade, že súd na základe informácie o skutkových a právnych okolnostiach, ktorými disponuje, alebo s ktorými sa oboznámil v dôsledku dokazovania vykonaného ex offio zistil, že existuje okolnosť brániaca vydať pre žalobkyňu pozitívne rozhodnutie, mal o tom informovať účastníkov konania a umožniť im, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadрили. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Ďalej žalobkyňa v odvolaní uvádza, že súd prvého stupňa sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobkyňou namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že žalobkyňou tvrdené nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný, súd bol bezdôvodne nečinný a tak spôsobil zbytočné prieťahy v konaní a nerozhodol o návrhu žalobkyne v zákonnej lehote. V napadnutom rozhodnutí sa súd prvého stupňa nevyporiadal so všetkými vytyčnými zložkami nesprávneho úradného postupu, preto jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřila, aj keď toto jej bolo doručené 22. septembra 2014.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody [§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.], preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi

odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 30. marca 2016 o 9,05 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 215, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach (§ 211 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 1, 3 O.s.p. a § 214 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd dospel k záveru, že uvedený rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p..

Žalobkyňa v odvolaní uvádza odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), c) a f) O.s.p., t.j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f), g), h) O.s.p.

Žalobkyňa konkrétne namieťa, že postupom súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože súd pojednával v jej neprítomnosti, hoci pre to neboli splnené podmienky v zmysle ust. § 101 ods. 2 O.s.p., vo veci rozhodoval vylúčený sudca a súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom [§ 221 ods. 1 písm. f) O.s.p.] je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi konania odnímajú tie procesné práva, ktoré mu zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú pre to splnené podmienky vyplývajúce z ust. § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie, ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Zo zákonného ustanovenia vyplýva, že predpokladom uskutočnenia pojednávania a rozhodnutia v neprítomnosti účastníkov je riadne predvolanie účastníka na pojednávanie, ktorý sa nedostaví a ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania.

Predvolanie na pojednávanie sa musí účastníkom doručiť tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať (§ 115 ods. 2 O.s.p.).

Žalovanej bol rovnopis žaloby doručený 17. januára 2013, žalovaná sa k žalobe písomne vyjadrila 4. februára 2013, jej písomné vyjadrenie prevzal právny zástupca žalobkyne 18. februára 2013.

V prejednávaní veci z obsahu spisu je preukázané splnenie podmienok pre pojednávanie súdu dňa 20. augusta 2014 v neprítomnosti účastníkov, preto ak súd vec prejednal a rozhodol na tomto pojednávaní v neprítomnosti účastníkov, neodňal tým žalobkyňi (ani žalovanej) právo konať pred súdom.

Predvolanie na pojednávanie na deň 20. augusta 2014 bolo doručené právnomu zástupcovi žalobkyne i žalovanej 9. júna 2014. Bola tak zachovaná lehota na prípravu pojednávania v zmysle ustanovenia § 115 ods. 2 O.s.p.

Dňa 14. augusta 2014 žalobkyňa doručila súdu prvého stupňa žiadosť o odročenie nariadeného pojednávania na neurčito z dôvodu, že v tomto konaní požiadala o prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobkyne na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Neprítomnosť na pojednávaní 20. augusta 2014 žalovaná písomne ospravedlnila.

Žalobkyňa ani jej právny zástupca sa na pojednávanie, konané 20. augusta 2014 nedostavili, svoju neúčast iným dôvodom, ako v podaní doručenom 14. augusta 2014 neospravedlnili, a keďže súd prvého

stupňa nepovažoval žalobkyňou tvrdený dôvod za dôležitý v zmysle ust. § 119 ods. 2 O.s.p., za situácie, že žalovaná sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnila, prejednal vec v neprítomnosti účastníkov. Na tomto pojednávaní oboznámil výsledky prípravy pojednávania a vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou tohto spisu, ako aj oboznámením pripojených vyššie označených exekučných spisov Okresného súdu Spišská Nová Ves a vo veci rozhodol.

Ak sa žalobkyňa ako riadne predvolaná účastníčka na pojednávanie súdu z vlastnej vôle nedostavila ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie (spoliehajúc sa na opakovane podávanú a tými istými dôvodmi odôvodňovanú žiadosť o „zrušenie“ pojednávania), sama sa zbavila procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ by sa žalobkyňa súdneho pojednávania zúčastnila, mala by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom i realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania, ani právo žalobkyne na súdnu ochranu, preto porušené neboli.

Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., teda postupom súdu, keď vec prejednal v neprítomnosti žalobkyne, nebola jej odňatá možnosť konať pred súdom. Keďže vyjadrenie žalovanej k žalobe bolo súdu doručené, neboli splnené ani podmienky pre rozhodnutie v zmysle ust. § 153b ods. 2 O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Z obsahu spisu bolo zistené, že zákonná sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová, ktorej podľa rozvrhu práce bola náhodným výberom pridelená vec 11C/127/2012 (a k nej spojené veci), nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci, o čom rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením z 22. októbra 2012, sp. zn. 2NcC/51/2012-13. Toto uznesenie bolo právnemu zástupcovi žalobkyne doručené 17. januára 2013.

V prejednávanej veci preto tento odvolací dôvod nie je naplnený, pretože zákonná sudkyňa JUDr. Júlia Weiserová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci, o čom bolo právoplatne rozhodnuté vyššie označeným uznesením Krajského súdu v Košiciach.

Aj pokiaľ ide o žalobkyňou namietané odvolacie dôvody v zmysle ust. § 205 ods. 2 písm. c) a f) O.s.p. odvolací súd dospel k záveru, že ani tieto nie sú dané.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov nevyplývali a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia, alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Rozsudok vo veci nie je ani nepreskúmateľný, ani nebola zistená iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa, v zmysle ktorého neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá mala byť spôsobená žalobkyňou tvrdeným nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Spišská Nová Ves v exekučných konaniach vedených na tomto súde pod vyššie uvedenými spisovými značkami a nezákonnými rozhodnutiami vydanými v týchto konaniach, z ktorého dôvodu základ nároku nie je daný.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobkyne o nepreskúmateľnosti a arbitrárnosti záverov súdu prvého stupňa, na ktorých založil svoje rozhodnutie.

Z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynul záver, že Okresný súd Spišská Nová Ves sa v uvedených exekučných konaniach nedopustil nesprávneho úradného postupu tým, že nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v lehote 15 dní od jej doručenia súdu v zmysle ustanovenia § 44 Exekučného poriadku, tým, že pred rozhodnutím o udelení poverenia preskúmaval súlad exekučného titulu, t.j. rozhodcovského rozsudku so zákonom, tým, že zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15 - dňovej lehote a ani tým, že nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej 30 dňovej lehote.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul; ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z.z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu; táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) (notárske zápisnice a vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených - poznámka odvolacieho súdu). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že lehota 15 dní je určená na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v prípade, ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. V ostatných prípadoch, t.j. ak takýto rozpor súd zistí, nie je viazaný lehotou 15 dní, a nie je ani povinný v tom prípade vydať poverenie pre exekútora. Naopak, v tom prípade musí takúto žiadosť o udelenie poverenia zamietnuť. Určená lehota 15 dní však neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d), a teda ak ide o notárske zápisnice, ktoré obsahujú právny záväzok a ak ide o vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov.

V prejednávaných veciach exekučným titulom je práve rozhodcovský rozsudok, z ktorého dôvodu súd nebol viazaný lehotou 15 dní. V exekučných veciach, v ktorých súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia, urobil tak z dôvodu rozporu exekučného titulu so zákonom. Vzhľadom na tieto skutočnosti bolo vylúčené, aby súd rozhodol v lehote 15 dní a vydal poverenie na vykonanie exekúcie. Vo vyššie uvedených konaniach preto nemožno vidieť nesprávny úradný postup, ako to namietala žalobkyňa.

Je treba konštatovať, že aj za situácie, ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, ako aj za situácie, že súd zistí rozpor exekučného titulu so zákonom, je povinný rozhodnúť v primeranej lehote. Vzhľadom na znenie ust. § 9 ods. 2 zákona 514/2013 Z.z. od 1.1.2013, teda aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa, však otázku prieťahov môže súd posudzovať len vychádzajúc z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenia vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ani nepreukázala, že by jej sťažnosť na prieťahy v konaní bola vybavená spôsobom, z ktorého by existencia prieťahov bola preukázaná.

Pokiaľ žalobkyňa nesprávny úradný postup súdu videla v tom, že súd v exekučnom konaní preskúmaval zákonnosť rozhodcovského rozsudku, s týmto názorom nie je možné sa stotožniť. Povinnosť súdu ex officio v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania skúmať zákonnosť exekučného titulu, t.j. či rozhodcovský rozsudok nie je v rozpore so zákonom (nezaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce dobrým mravom), vyplýva z ust. § 45 ods. 2 zákona 244/2002 Z.z., v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. c) (rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom). Táto otázka bola už riešená v rozhodnutiach Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, napr. sp.zn. 5 Cdo 439/2012, ako aj Ústavného súdu Slovenskej republiky, napr. sp. zn. I. ÚS 278/2013, IV. ÚS 55/2011 atď.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Spišská Nová Ves v označených exekučných konaniach vedených na tomto súde je vecne správny.

Správny je aj záver súdu prvého stupňa o nepreukázaní splnenia zákonných podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody titulom nezákonného rozhodnutia, ktorým je uznesenie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia.

V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

V prejednávanej veci zrušenie (pre nezákonnosť) alebo zmena právoplatného rozhodnutia okresného súdu, ktorým bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá, preukázané neboli a vzhľadom na nesplnenie tejto podmienky pre vznik nároku, je skúmanie existencie ďalších podmienok bez právneho významu, keďže jednotlivé zákonné predpoklady vzniku práva na náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. musia byť splnené kumulatívne.

Vzhľadom na správny záver súdu, že v danom prípade nie je daný základ nároku, nebolo povinnosťou súdu skúmať výšku škody a nemajetkovej ujmy a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, z akého dôvodu sa nezaoberal samotnou výškou škody či nemajetkovej ujmy a v tomto smere nie je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné.

Z uvedených dôvodov sú odvolacie námietky žalobkyne nedôvodné, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Toto ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, ale nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe konajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. je procesným inštitútom, ktorý sa zvolí vtedy, ak je vhodné dočasne nepokračovať v konaní. Všeobecným účinkom prerušenia konania je, že sa nekonajú pojednávania, neplynú lehoty (§ 111 O.s.p.) a účastníci (dočasne) nevykonávajú procesné úkony inak spojené s konaním. Tak, ako nedochádza k vylúčeniu účastníka konania z realizácie jeho procesných oprávnení postupom súdu, ktorý konanie prerušil, nedochádza k odňatiu možnosti pred súdom konať ani procesným postupom súdu, ktorý konanie v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. neprerušil.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že v danej veci neprebieha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci [§ 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.], že rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach z 22. októbra 2012, sp. zn. 2NcC/51/2012-13 o

námietke zaujatosti uplatnenej žalobcom, je viazaný súd, ale aj účastníci tohto konania. Okrem toho, ani opätovným preskúmaním návrhu žalobcu nebolo zistené, aby všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka tejto veci, bol v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou. Ústavná sťažnosť podaná žalobcom nezakladá konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Preto s[ď prv0ho stupňa postupoval správne, ak z uvedených dôvodov návrh žalobkyne na prerušenie konania v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. opätovne zamietol.

Žalobkyňa nemala úspech v odvolacom konaní, preto nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.), a žalovaná si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila, preto o jej trovách nebolo rozhodnuté (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.